

דרורי יהודאי
שליש מהחיים — בכלא

לא עזרה. רק אפשרות קיום בכבוד. אחרי, שיש להם רק חמש הרשעות, קיבלו דוכנים. ואני, שישבתי שלישי מהחיים שלי — לא מגיע לי שיקום?
אם העירייה תסרב לתת לי את הדוכן, אקח את האשה והילדים, ואעשה שם שביתת-רעב. ואם גם זה לא יעזור — אחזור לעולם הפשע.
אין לי דרך אחרת. אני צריך לפרנס את המשפחה. אם לא בטוב — אז ברע. איך שיהיה יהיה. כל אחד, עם המזל שלו.

משפט

ישר ללוע הארץ

קנס שז' דירה
דנהג ש"הפקיע"
מחיר נסיעה

הטלפון צילצל במשרד חברת המוניות חן בשדרות חן בתל-אביב. על הקו היתה דיילת של חברת ארקיע. היא הזמינה מור בית לנמלה-התעופה בלוד כדי לקחת נוסעת לביתה.

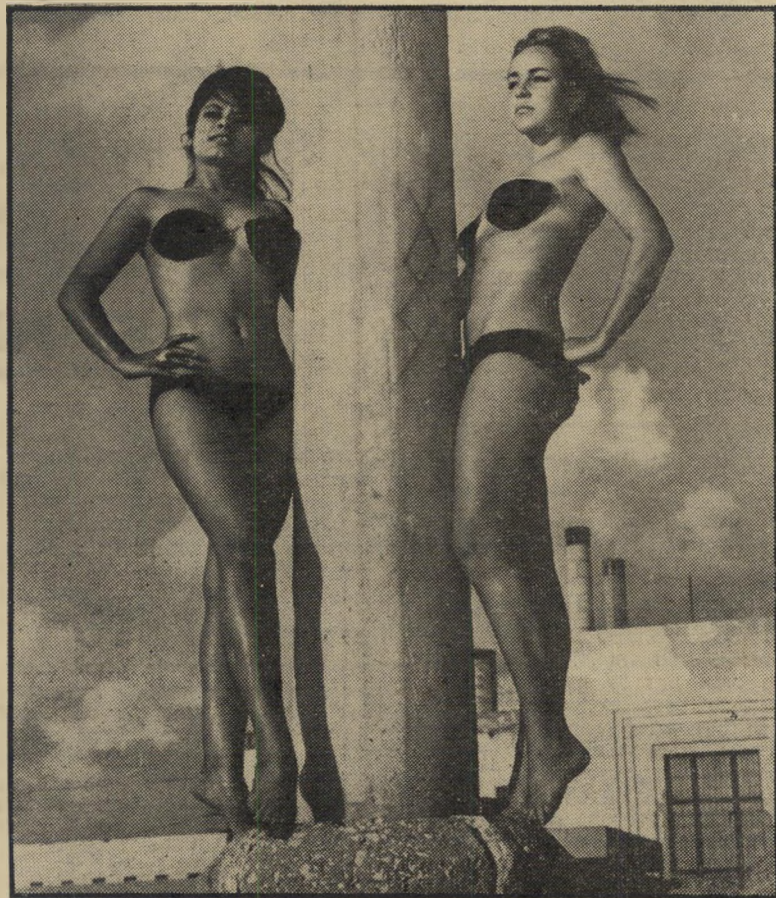
"מי ישלם?" שאל הנהג.
"היה בסדר," השיבה הדיילת.
כיוון שמישרד המוניות חן עובד בקביעות עם ארקיע, נשלח הנהג דוד סופר עם מונית אל נמל התעופה. "צריך להביא ילדה קטנה לביתה," אמרה לו דיילת הקרקע. הוא המתין חצי שעה עד שהי מטוס מאילת נחת ואז הוביל את לילי כהן, שהגיעה במטוס, לבית הוריה ב-קריית-אנו. שם תבע וקיבל את שכר הנסיעה: 20 לירות.

אלא שדוד סופר לא ידע עם מי יש לו עסק. הסתבר כי אחותה הגדולה של לילי, אמי כהן, היא לא פחות ולא יותר מאשר עובדת לישכת היועץ-המשפטי של משרד-התחבורה, הלישכה המטפלת בת-לונות נוסעים נגד נהגים המפקיעים מחיר.

אמי ידעה כי מחיר הנסיעה במונית מ-נמלה-התעופה לוד לקריית-אנו הוא 13.90 ל"י בלבד. מהירה להגיש תלונה נגד הנהג שדלתה הפקיע את המחיר ולקח 6.10 ל"י יותר מהמחיר הנקוב.

"אני נהג שכיר," הסביר סופר בבית-המשפט, שם הועמד לדין על הפקעת מחיר. "הנסיעה ללוד לבד עולה לי שבע לירות אותם אני צריך לשלם לבעל המונית." הוא טען להגנתו כי מאחר ולא היתה כל מונית בנמלה-התעופה הזמינה אותו הדיילת במיוחד מתל-אביב, לכן הכי ליל במחיר הנסיעה גם את הסכום ששל-תה לו עצמו הנסיעה מתל-אביב לקחת את הנוסעת.

"אני מתפלא על שעניין כזה הובא בעת הדגמת בגדיים מסוג חדש."

לילי נובל, 1966 (מימין) *
מה להלשין?

אחרי-כך היו עניינים שונים. חבלה חמורה, דייג בחומרי-נפץ, חזקת רכוש גנוב, הפרעת סדר, ושטויות כאלה. בסך-הכל קיבלתי איוה שלוש הרשעות, מהם שש-שבע על סמים.

או בטוב — או ברע. לפני שנתיים החלטתי שזה הכל בגלל הסביבה. לקחתי את האשה, זמירה, הילדים, ויצאנו מ-הכרם. בגלל הילדים, שלא יתקלקלו. עכשיו, שהשתחררתי, אני רוצה רק דבר אחד: פרנסה בכבוד. היה לי דוכן בשוק הכרמל, אבל נתנו אותו למישהו אחר. אני רוצה עכשיו שהעירייה תיתן לי דוכן אחר. אני לא מבקש תמיכה, לא בית.

* בחברת השחקנית תמי אלוני, משמאל, בעת הדגמת בגדיים מסוג חדש.

בית. אבא עבד בתור סבל. ארבע כיתות למדתי. אחרי-כך לא היה ראש ללמוד יותר. כשהייתי בן 14, נתפסתי על עבירה ראשונה. גניבה קטנה. יצאתי עם אחרים לגנוב במפעל טמפר. כולם ברחו, רק אני נתפסתי. לא היה לי מזל.

קיבלתי שנתיים במוסד עוגן בהרצליה. יצאתי משם בן 16. נכנסתי חובב, יצאתי מומחה. אחרי זה, תפסו אותי עם סמים. מישהו הלשין, קיבלתי שלושה חודשים על-תנאי. אחרי-כך היתה לי התפרצות לחנות-בדים ברחוב נחלת-בנימין. שוב פעם הלכתי עם אחרים — ושוב פעם רק אני נתפסתי. מה לעשות, כך רצה המזל.

אני מאמין במזל. אם נופלים — זה רק בגלל המזל.

במדינה

פשעים

אם אין מזל, אמרו חז"ל...

"אם לא אקבל דוכן בשוק הכרמל, אחזור לעולם הפשע"
מזהיר יהודאי המפורסם

קשה היה להכיר את הגבר שיצא לפני שבועיים מבעד לשער כלא דמון. דרורי יהודאי לא היה אף פעם שמן במיוחד. עתה, היה צנום אף יותר, נראה חולני ו-הרוס לגמרי.

יהודאי (29) נעצר לפני שנתיים כחשוד בסחר סמים. היה זה 48 שעות בלבד אחרי שנערת-הזווהר לילי נובל נתפסה בתל-אביב כשברשותה כמות רצינית של כדורי ל.ס.ד. בחוגי העולם התחתון קבעו מיד ברורות כי היא זו שהלשינה על יהודאי, גילתה למשטרה, בנוסף, גם מחסן-סתר ענקי של סמים.

יהודאי נמצא אשם, נשפט לשלוש שנים. לילי נובל יצאה לחו"ל, ונרצחה שם. לפי כל הסימנים.

השבוע, עם שיחורו של יהודאי, ניתן היה לשמוע את סיפורו, לראשונה מאז התפוצצה הפרשה שהסעירה בזמנו את העולם התחתון וגרמה לשינויים איר-גוניים רציניים בקירבו.

זהו סיפורו של יהודאי:

כשנעצתי, התחילו כולם לכתוב שאני כאילו אחד מגדולי סוחרי הסמים בארץ. זאת עלילה. אם הייתי כזה — הייתי חי ככה? עשר שנים שלמות ישבתי בבתי-סוהר, ומה יש לי מזה? צריך על הגג, זה הכל, לא בית, לא מכונית, אפילו לא בריאות עכשיו. כשהייתי בכלא, אף אחד לא עזר למשפחה שלי. אשתי היתה מקבלת רק כמה עשרות ל"ל כל חודש, ממועדון קלפים שאני שותף בו. ככה חי סוחר סמים?

עוד דבר שכתבו אז — שלילי נובל הלשינה עלי, ושבירה את אחת מכנופיות הסמים הגדולות בארץ. באמת לא יודע מדוע אומרים את זה. לילי אף פעם לא הלשינה עלי. פשוט, לא היה מה להלשין. ישבתי עכשיו שנתיים — רק בגלל שלא היה לי מזל.

שטויות כאלה. בכלל תמיד ישבתי בגלל שלא הלך לי המזל.

נולדתי בכרם. היינו שבעה ילדים ב-*

הוא זכה בניכוי שלישי, ישב שנתיים בלבד.